

A lány odament a kalap elé. — Kérem, jöjjenek be hozzánk. — Előremment, hogy kinyissa az ajtót.

Bent volt a konyhában, a csap előtt. — Friss víz... nincs annál jobb.

Egy mozdulatot tett, mintha ki akarná nyitni a csapot. De, ahogy azt a vénséges, megrozsdásodott csapot nézte, lehanyatlott a karja.

— Friss víz — motyogta.

A csapot nézte és már nem volt mögötte senki. Eltűntek a zenészek, eltűnt a konyha, a lakás.

— Mi lesz? — mondta mögötte a fiú.

A lány ráhajolt a vízcsap megfeketedett kagylójára, belebámult, mintha a lakókat keresné, akik ott tűntek el a lefolyóban.

— Mi lesz?

A lány még mindig úgy maradt ráborulva a kagylóra. Aztán felemelkedett. Hegyes, gonosz volt az arca, ahogy a fiúra nevetett.

— Mi lesz?

Szétrúgta a konyha vonalát, a lakást. Átugrott a szomszédba, szétrúgta Bakosékat. Fölrohant a téglákon, bekiáltott az üres ajtón.

— Senki! Nincs itt senki!

Egy pillanatig ott állt a magasban, aztán levágtatott. Pörgött, röpködött a porban.

— Senki! Senki!

Megint a csap előtt állt. Elszűkült tekintettel nézte.

— Minek maradtál itt?! Azt mondd meg, minek?

Fölemelt egy kavicsot és hozzávágtá. Aztán elkapta a fiú kezét és kiszaladtak az udvarról.

## HÁROM KIS VERS

### ŐSZ BATTONYÁN

*Mint éhes kutya  
elrohan az úton  
az őszi napfény  
s felnyalja a ködöt.  
Majd jólakottan,  
boldog peckesen  
tovább vonul.  
Farkát csóválja.  
Nyomában hullanak  
a gyűrött levelek.*

### GYERMEKLÁNCFŰ

*Sárga, sárga, sárga, sárga.  
Fehér könnyet sir a szára.  
Lyuk van rajta kis kerek,  
összedugod, összefűzöd  
összetűzöd: lánc leszen.  
Most a nyakamba veszem.  
Usgyi vele ki a rétre,  
ki a rétre, rét füvére!  
Körbe, körbe eszterlánc.  
Kész a tánc.*

### CSALÓDÁS

*Olyan vagy, mint a telefon.  
Mikor a szívedet hívom:  
foglalt, éppen mással beszél.  
S ha csendül, futok, rohanok:  
akit hívnak, nem én vagyok.*

*Barth Ferenc*